

ikke kunnet overbevise os om, at vort Standpunkt ikke er det eneste korrekte og gavnlige for Landet. Seg skal blot tilføje, hvad der ikke blev fremdraget igaar, at det ogsaa med Hensyn til Landets Forvar og derved dets hele Stilling overfor Udlandet er af største Vigtighed, at Søterritoriet er ukrænkeligt, at vi have fuld Ret og Raadighed derover, og at en Indskrænkning deri, naar den skal have et større Omfang og navnlig strække sig til Østersøen, maa medføre store Fæder ligeoverfor Udlandet, som vistnok Enhver, uden at jeg behøver nærmere at skildre det, meget let og hurtigt kan danne sig et Billede af og derved se, at en saadan Indskrænkning kan blive overordentlig fordærvelig. Da det ærede Medlem her foran (Monrad) synes at være i Tvivl, vil jeg blot gøre opmærksom paa, hvorledes Beien ligger aaben for andre Stater til at benytte vort Søterritorium indtil $\frac{3}{4}$ Mil fra Land til Espioneri og Udspeidning af vore Kyster under Paaskud af, at det sker i Industriens eller i Erhvervets Interesser, og at der ad den Vej vil kunne naaes Resultater og et Rjendstak til vore Kyster, som man ellers aldeles ikke vilde kunne skaffe sig, og som det kan være af største Interesse for os at undgaa. Seg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette, jeg har kun sagt det for at give den høitærede Minister Anledning til at udtale sig om, hvorvidt han vil gaa ind paa denne Fordring, som jeg altsaa skal præcisere derhen, at Kanonbaaden faktisk bliver anvendt ogsaa til at værne om vore Fiskeres Ret ved Bornholm, altsaa ikke blot bliver sendt til Kattegattet, men ogsaa til Østersøen, navnlig til Bornholm. Hermed skal jeg slutte, indtil den høitærede Minister har udtalt sig.

Indenrigsministeren (Skeel): Seg tror ikke, at Uoverensstemmelsen mellem den ærede Ordfører eller Thingets Flertal og mig i Virkeligheden er saa stor, som den efter den lange Debat i Gaar mellem ham og mig kunde synes at være. Det ærede Medlem forlangte i Gaar en bestemt og kategorisk Erklæring, som jeg ikke fandt nogen Anledning til at give, fordi jeg ikke havde givet nogen Anledning til at tro, at jeg stod paa det Standpunkt under ingen Omstændigheder at ville sende eller at ville foranledige Kanonbaaden Hauch sendt til Bornholm for at iagttage Ordenens Opretholdelse der som paa andre Steder. Hvis det kan bidrage til en Overenskomst om dette Spørgsmaal, skal jeg herved gjerne erklære, at dette er min Hensigt, og det skal ske, at Kanonbaaden Hauchs Chef i sin Instrux skal faae Ordre til at gaa til Bornholm og der som andre Steder vare-

tage danske Fiskeres Interesser og saavidt muligt overholde Ordenen.

Ordføreren (Holstein): Efter denne Erklæring fra den høitærede Ministers Side tror jeg ikke, at der er nogen Uenighed mere imellem os. Thinget er enigt, og jeg antager, at Alle ere enige om Instruxen, den høitærede Minister har jo gjentagende erklæret, at det er hans Mening at hævde Søterritoriets Renhed saavel i Forhandlinger som i Pragis, og efter at den høitærede Minister nu har givet Løfte om, at Baaden skal blive sendt ogsaa til Bornholm, ser jeg ikke, at der fra nogen Side er Mere tilbage at forlange, og jeg skal derfor i Henhold til mit Løfte i Gaar paa Flertallets Vegne tage Forslaget om at negte Bevillingen til Kanonbaaden Hauch tilbage.

Formanden (Berg): Vædringsforslaget under Nr. 39 paa Listen er altsaa taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det? (Dphold). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Vædringsforslag paa Vædringsforslagslisten under Nr. 5 (se Tillæg B. Sp. 1037—38)

forkastedes med 49 St. mod 9.

2) Vædringsforslag paa Vædringsforslagslisten under Nr. 6 (se Tillæg B. Sp. 1039—40)

forkastedes med 56 St. mod 9.

3) Vædringsforslag paa Vædringsforslagslisten under Nr. 7 (se Tillæg B. Sp. 1039—40)

forkastedes med 60 St. mod 9.

4) Vædringsforslag paa Vædringsforslagslisten under Nr. 8 (se Tillæg B. Sp. 1039—40)

forkastedes med 58 St. mod 9.

Formanden (Berg): Da der vedblivende synes at være forholdsvis faa Medlemmer tilstede, vil jeg benytte min Ret efter § 37 i Forretningsordenen og — iøvrigt ogsaa i Henhold til min Pligt efter § 42 — lade det næste Vædringsforslag afstemme ved Navneopraab.